

Temanotat

**Afghanistan: Sikkerhetsrapport
november 2010 – juni 2011 (DEL I)**

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet, Utlendingsnemnda og Justis- og politidepartementet til enhver tid har behov for kunnskap om for å kunne løse sine oppgaver.

Landinfos rapporter og temanotater er basert på opplysninger fra både offentlige og ikke offentlige kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder. Kilder som av ulike grunner ikke ønsker å bli offentliggjort, er ikke nevnt ved navn.

Opplysningene som blir lagt fram i rapportene og temanotatene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos rapporter og temanotater er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som rapportene omhandler.

© Landinfo 2011

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Storgaten 33 A

Postboks 8108 Dep

N-0032 Oslo

Tel: 23 30 94 70

Fax: 23 30 90 00

E-post: mail@landinfo.no

www.landinfo.no

Temanotat **Afghanistan: Sikkerhetsrapport november 2010 – juni 2011 – DEL I**

SUMMARY

The security situation in most parts of Afghanistan is deteriorating, with the exception of some of the big cities and parts of the central region. The situation is particularly tense in the southern and south-eastern provinces.

The insurgency has expanded far beyond its traditional strongholds. Parts of the central, western and northern regions experience a significant level of conflict-related activity and violence on a more or less regular basis. The number of civilian casualties is rising and a growing number of people experience severe problems caused by deteriorating security and an environment marked by corruption, war economy, drug traffic and crime.

Attempts to combat the fragmented insurgency seem so far not to have contributed to a more stable security situation.

SAMMENDRAG

Sikkerhetssituasjonen i Afghanistan utvikler seg i negativ retning, med unntak av situasjonen i de store byene, samt deler av de sentrale områdene av landet. Situasjonen er særlig vanskelig i de sørlige og sørøstlige områdene av landet.

Opprøret har spredd seg til områder hvor det tradisjonelt ikke har sterkt fotfeste. Områder i de sentrale, vestlige og nordlige delene av landet har vært gjenstand for regelmessige og betydelige konfliktrelaterte hendelser og voldsbruk. Antall sivile som blir drept i forbindelse med konflikten er økende og stadig flere står overfor alvorlige problemer på grunn av den forverrede sikkerheten og et miljø preget av korrupsjon, krigsøkonomi, narkotikahandel og kriminalitet.

Forsøk på å bekjempe det fragmenterte opprøret har så langt ikke ført til at sikkerhetssituasjonen har forbedret seg.

INNHold

1. Innledning	5
1.1 Siviles sikkerhet	5
1.1.1 Mange parter og ulike konflikter på ulikt nivå	5
1.1.2 Sivile tap - konfliktrelatert sikkerhet	7
1.1.3 Direkte konfliktrelatert vold som indikator	10
1.2 Veisikkerhet	10
2. Generelt om sikkerhetssituasjonen: November - juni 2011	11
2.1 Rapportering ved FNs generalsekretær	11
2.2 Rapportering ved ANSO	12
2.3 Rapportering ved UNHCR: Internt fordrevne	15
2.4 Tilbakevending fra nærområdet: Pakistan og Iran	19
3. Referanser	21
4. Vedlegg	25
Vedlegg 1: Opprørsangrep – utvikling 1. kvartal 2010 – 1. kvartal 2011	25
Vedlegg 2: Estimert antall internt fordrevne pr. distrikt – 31. mai 2011	26
Vedlegg 3: Estimert antall internt fordrevne pr. distrikt – 30. april 2011	26
Vedlegg 4: Opprinnelsesprovins / etnisitet – afghanere i Pakistan	27
Vedlegg 5: Bestilling fra UDI (redigert) av 12. mai 2011	28
Vedlegg 6: Bestilling fra UNE (redigert) av 13. mai 2011	30
Vedlegg 7: Årsaker til sivile tap – 2007	31
Vedlegg 8: Årsaker til sivile tap 2010	31
Vedlegg 9: IED-angrep i Afghanistan – november 2006 – mai 2010	32
Vedlegg 10: Kart over opprørsinnflytelse rundt Kabul	33

1. INNLEDNING

Denne rapporten er en oppdatering og utvidelse av Landinfos siste sikkerhetsnotat fra 24. januar 2011; *Afghanistan: Sikkerhetsrapport januar – november 2010* (Landinfo 2011). Rapporten besvarer spørsmål stilt av henholdsvis UDI og UNE (se vedlegg 5 og vedlegg 6). Betrachtingene som Landinfo redegjør for innledningsvis i ovennevnte notat har fremdeles gyldighet.

Rapporten er delt i to. Del I beskriver den generelle sikkerhetssituasjonen i Afghanistan, og inkluderer en oversikt over sentrale aktørers betraktninger om temaet. Rapportens del II gir en redegjørelse for sikkerhetssituasjonen i utvalgte provinser.

1.1 SIVILES SIKKERHET

1.1.1 Mange parter og ulike konflikter på ulikt nivå

Sikkerhetssituasjonen i hele Afghanistan er ytterligere forringet i perioden etter Landinfos siste sikkerhetsrapport. Etterrettelige, uavhengige rapportører har fremdeles begrenset eller ingen tilgang til deler av landet.

En rekke forhold og ulike konflikter setter rammene for sivilbefolkningens sikkerhet. Den afghanske konflikten er ikke en konflikt mellom en enhetlig opprørsbevegelse på den ene siden og afghanske og internasjonale styrker på den andre siden. Opprøret, eller det som av myndigheter og internasjonale styrker defineres som å representere opprøret, består av en rekke grupperinger; blant annet Taliban, Haqqani-nettverket, Hezb-e Islami, lokalt forankrede grupper og militser, kriminelle nettverk blant annet involvert i narkotikatrafikk, Al-Qaida og grupper med utspring i naboland, blant annet *Tehrik-e-Taliban (TTP)*, *Tehrik-na-faz-sharia-muslameen (TNFSM)*, *Lashkar-e Islam*, *Lashkar-e Taiba* og *Islamic Movement of Uzbekistan (IMU)*.

Opprøret er fragmentert. Ut over hensikter om å svekke eller å fjerne regjeringen og det internasjonale militære nærværet eller styrke lokal autonomi, har ikke grupperingene en felles politisk plattform. En betydelig andel angrep og krigshandlinger har sammenheng med lokale konflikter knyttet til ressurstilgang (vann, land, etc.), økonomisk, politisk eller annen type innflytelse. Motivene for opprørsoperasjoner kan variere fra å sikre kontroll over smuglerruter eller å endre/sikre lokale maktforhold¹ til å styrte regjeringen og å innføre en ny samfunnsorden eller en fundamentalistisk muslimsk verdensorden. Felles er viljen og kapasiteten til voldelig oppstand mot afghanske og internasjonale sikkerhetsstyrker, institusjoner og personer som assosieres med statsbyggingsprosessen, myndighetene og også sivile. Ulike aktørers ulike agendaer påvirker motstandstrategier, opprørshandlinger og tersklene for å ramme sivile (vold, terror og menneskerettsbrudd i ulike former), og innebærer ulik risiko for sivile,

¹ Både med utgangspunkt i enkeltpersoner (krigsherrer, kommandanter) og gruppers (stammers) interesser.

avhengig av hvem som opererer og aksjonerer i hvilket område. Mye kan tyde på at siviles sikkerhet i økende grad påvirkes av opprørsaktørenes tilnærming til og bruk av asymmetriske aksjoner og karakteren av disse. Kamphandlinger kan ha ulike konsekvenser i ulike områder:

“However, the civilian casualty trends in Helmand and Kandahar provinces were markedly different. In Helmand, civilian casualties increased dramatically (78 per cent compared to 2009 from armed clashes between the Taliban and Pro-Government Forces and assassinations), while, in Kandahar, deaths and injuries of civilians increased by only 11 per cent (although civilian casualties in Kandahar were already high). The clearance operations by Pro-Government Forces in February 2010 in the central Helmand districts of Marja and Nad Ali were accompanied and followed by intense violence which accounts for a substantial portion of the overall increase in civilian casualties in that province. In contrast, clearance operations in the districts bordering Kandahar City — Arghandab, Dand, Panjwayi, and Zhari — between July and November 2010 did not lead to a similar spike in civilian casualties, although they resulted in large scale property destruction (UNAMA 2011, s. vi).

Siviles sikkerhets- og menneskerettighetssituasjon i områder som ikke kontrolleres av myndighetene, vil blant annet være avhengig av hvem som kontrollerer området eller hvem som eventuelt strides (om kontrollen) og hvorfor.

Siviles situasjon er ikke alene knyttet til omfanget og karakteren av konfliktrelatert krigs-, terror- og voldshandlinger, men også vold, maktmisbruk og brutalitet knyttet til religion, tradisjon, myndighetsfravær, kriminalitet, korrupsjon, etc. En rekke av de forhold som UDI og UNE ber om informasjon om, er sentrale for å danne et helhetlig bilde av sikkerhets- og menneskerettighetssituasjonen i et område, blant annet fordi områder hvor det ikke registreres krigshandlinger ikke nødvendigvis er sikre eller anses som sikre av hele lokalbefolkningen. Landinfo kommenterer i sikkerhetsoppdateringen fra januar UNHCRs informasjonsinnhenting knyttet til ulike parametere som skal beskrive sikkerhetssituasjonen i ulike distrikter og mener blant annet at:

[...] mye taler imot at det i de seneste år faktisk har vært mulig å samle tilstrekkelig valid grunnlagsinformasjon for en forsvarlig og sammenliknende sikkerhetsanalyse for de ulike distriktene i Afghanistan (Landinfo 2011, s. 8).

En del av de forhold UDI ber om informasjon om tilsvarer eller omhandler tema som omfattes av parametere i UNHCRs sikkerhetsoppdateringer.²

Systematic acts of intimidation, involving arbitrary killings, abductions and other threats to life, security and liberty, by anti-government elements and by regional warlords, militia commanders and criminal groups [...]

Attacks by anti-government elements, including foreign fighters inter alia through the increased and consistent use of asymmetric tactics (IED on the roads, missile attacks, bombs and suicide bomb attacks), attacks on “soft targets” such as schools and teachers, religious figures, health community

² Parametere varierer noe i forbindelse med UNHCRs ulike sikkerhetsoppdateringer.

(health centres and staff) and aid workers; Military operation in places where the AGE have been reported or have established a known presence;

Religious and tribal conflicts, conflicts over the use of pasture land and inadequate responses by the central government to address violence and protect civilians. Illegal land occupation and confiscation with limited possibilities for redress (UNHCR 2008).³

Det er fremdeles lite realistisk å samle tilstrekkelig valid representativ grunnlagsinformasjon med sikte på å utarbeide sammenliknbare sikkerhetsanalyser for de ulike distriktene i Afghanistan.

1.1.2 Sivile tap - konfliktrelatert sikkerhet

Omfanget av sivile tap (drepte) i Afghanistan har vært økende i de siste årene, og den relative økningen omtales som betydelig. UNAMA beskriver utviklingen slik:

The human cost of the armed conflict in Afghanistan grew in 2010. The Afghanistan Independent Human Rights Commission and UNAMA Human Rights recorded 2,777 civilian deaths in 2010, an increase of 15 per cent compared to 2009. Over the past four years, 8,832 civilians have been killed in the conflict, with civilian deaths increasing each year (UNAMA 2011, s. i).

Samtidig er de sivile tapstallene markant lavere om en sammenlikner med lange perioder av krigen i Irak og den siste fasen av krigen i Sri Lanka.⁴ Det er også indikasjoner på at et økende omfang av krigshandlinger (antall angrep) isolert sett – målt i antallet drepte sivile pr. angrep – i mindre grad berører sivile. Om en sammenlikner tall fra Afghanistan NGO Safety Office (ANSO) for 2010 med tilsvarende for 2007, ble det gjennomført 12 440 angrep i hele 2010, mens antallet drepte sivile i henhold til ANSO var 2428 (ANSO 2010).⁵ I 2007 er tallene henholdsvis 3363 og 1458 (ANSO 2007). Dette innebærer en redusert sivil dødsrate pr. angrep. Dette kan synes å stå i delvis motstrid til forskerne Sultan Barakat og Steven Zyck, som, antagelig basert på tall fra 2008, påpeker at:

More than 80 percent of attacks - up from 70 percent in 2006 - result in fatalities, and each attack now claims at least 24 percent more lives than in 2006. Such attacks have contributed to more than half of conflict-related civilian fatalities - which the UN confirms as having risen by 40 percent between 2007 and 2008—with the remainder resulting from pro-government forces (Barakat & Zyck 2010, s. 196).

³ AGE er en forkortelse for *Anti Governmental Elements*.

⁴ Irak: Tall (*Total Estimated Iraqi Civilian Fatalities by Year*) for Irak i perioden 2003-2010 (Brookings 2011, s. 3), som presenterer mer konservative tall enn *Iraq Body Count*:

2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
7300	16 800	20 200	34 500	23 600	6400	3000	2500	636

Sri Lanka: FN rapporterte om at nær 6500 sivile skal ha blitt drept i løpet av en tre-månedersperiode våren 2009.

⁵ ANSOs registreringer av drepte er lavere enn UNAMAs, henholdsvis 2428 og 2777.

Årsaksprofilen for sivile dødsfall i forbindelse med opprørsangrep kan ha endret seg. ANSOs diagrammer for årsaker til tap av sivile liv for henholdsvis 2007 (ANSO 2007, s. 20), (se vedlegg 7) og 2010 (ANSO 2010, s. 14) (se vedlegg 8) indikerer blant annet følgende utviklingstrekk:

- Færre drap, både faktiske tall og relativt sett, tilskrives internasjonale styrker.
- Færre drap, både faktiske tall og relativt sett, knyttes til selvmordangrep.
- Antall drepte i tilknytning til veibomber ble ikke registrert i 2007, men utgjorde over 1/3 av antall drepte i 2010.
- Tapstall som følge av "AOG ground attacks"⁶ er stabilt høyt, både faktiske tall og relativt sett, og utgjorde den viktigste og nest viktigste årsaken til tap av sivile liv i hhv. 2007 og i 2010. De 416 som ble drept i "AOG ground attacks" utgjorde 28 % av de drepte i 2007, mens 687 utgjorde 34 % av det totale antallet drepte sivile i 2010.

ANSO peker på at "AOG ground attacks" for 2007 inkluderer hending eller halshugging av vanlige landsbypersoner anklaget for å være spioner (ANSO 2007). Rene likvideringer setter fortsatt sterkt preg på konflikten, særlig i sør. UNAMA påpeker i årsrapporten for 2010:

Four hundred and sixty two civilians were assassinated representing an increase of more than 105 per cent compared to 2009. Half of all civilian assassinations occurred in southern Afghanistan. Helmand province saw a 588 per cent increase in the number of civilians assassinated by Anti-Government Elements and Kandahar province experienced a 248 per cent increase compared to 2009 (UNAMA 2011, s. i).

De samlede sivile skadene som følge av opprørsangrep er økende:

In 2010, conflict related injuries of civilians increased by 22 per cent compared to 2009. In total, 4,343 conflict-related civilian injuries were documented. 577 civilian injuries (13 per cent of the total number of injuries) were caused by parties that could not be determined) (UNAMA 2011, ii).

Samtidig synes det som om relativt færre opprørsangrep retter seg mot og/eller rammer sivile enn myndighetsmål og internasjonale sikkerhetsstyrker.⁷ Denne trenden kan synes å vedvare pr. juni 2011:

As the conflict has never been defined by large scale, conclusive engagements, the state of the conflict is generally viewed through the volumes related to the standard tactics utilised by the parties of the conflict. Comparative graphs by tactics indicate that close range, direct attacks (i.e. SAF RPG)⁸ remain a key component of the position campaign plan and serve as one of the key tactics driving present growth. Suicide attacks remain relatively steady, and the use of indirect fire methods continues to be a regular feature of the conflict (ANSO 2011j, s. 1).

⁶ AOG er en forkortelse for *Armed Opposition Groups* – brukes spesielt om Taliban, Haqqani, Hezb-e Islami, Lashgar-e-Taiba (ANSO 2011).

⁷ I form av drepte. Angrep kan også ha mindre alvorlige konsekvenser for sivile.

⁸ SAF er en forkortelse for *Small Arms Fire*, RPG er en forkortelse for *Rocket Propelled Grenade*.

Om en sammenholder UNAMAs registrering av totale sivile skader med det totale omfang av angrep registrert av ANSO for årene 2009 og 2010, indikerer det at også raten for øvrige sivile skader er redusert, fra 0,47 til 0,35 pr. angrep. Samtidig viser sammenstillingen av ANSOs registreringer at relativt flere sivile blir offer i tilknytning til asymmetriske aksjoner enn andre typer angrep; de fleste i IED-aksjoner⁹ og en avtagende andel, i selvmordsaksjoner. Selvmordsangrep viste i likhet med IED-aksjoner en økning frem til 2010; 2 i 2003, 17 i 2005, 137 i 2007 (Barakat & Zyck 2010) UNAMA påpeker i mars 2011 at:

Suicide attacks represented 11 per cent of all deaths attributed to Anti-Government Elements, and eight per cent of the total civilian deaths in 2010, a decrease of 15 per cent from 2009. As the number of suicide attacks remained at the same level in 2009 and 2010 (approximately 140 attacks per year), it appears that suicide attacks caused less civilian deaths in 2010 than in 2009 (UNAMA 2011, s. iii).

På den annen side økte IED-aksjoner kraftig i perioden frem til 2010 og økningen synes å fortsette. Ifølge Barakat og Zyck (2010) ble det registrert 83 IED-angrep i 2003, mens tallet økte til 1314 i 2007. I perioden januar til mai 2010 ble det ifølge sikkerhetsanalytiker Anthony Cordesman registrert om lag 1000 IED-hendelser hver måned (Cordesman, Allison & Lemieux 2010).¹⁰ Det samstemmer med UNAMAs rapportering:

Throughout 2010, UNAMA Human Rights and AIHRC closely monitored and analyzed civilian protection issues in the south and found they were similar to other regions: IEDs caused more civilian casualties than any other tactic [...] (UNAMA 2011, s. vi).

Det materialet Landinfo har gjennomgått kan indikere tilsynelatende divergerende utviklingstrekk ved opprørets angrepsprofil og sivile lidelser:

- Økning i mindre målrettede symmetriske aksjoner (SAF og RPG) mot internasjonale styrker og representanter for afghanske sikkerhetstyrker.
- Økende bruk av strategi (spesielt IED-angrep) som innebærer økt risiko for økte sivile tapstall.
- Økende sivile lidelser, både med henblikk på drepte og øvrige skader.
- Relativt sett færre drepte og skader i forhold til omfanget av angrep.

⁹ IED er en forkortelse for *Improvised Explosive Device* – sprenglegemer benyttet i asymmetriske aksjoner (ikke konvensjonelle angrep), ofte veibomber. AIHRC definerer det slik: *A bomb constructed and deployed in ways other than in conventional military action. IEDs can take the form of suicide bombs, such as Body-Borne IEDs (BBIEDs) and also include Remote-Controlled IEDs (RCIEDs), Vehicle-Borne IEDs (VBIEDs) and pressure-plated IEDs.*

¹⁰ Tallene omfatter "IEDs Found and Cleared", "Effective IED Attacks" og "Ineffective IED Attacks" og "Effective IED Attacks" utgjør mellom 100 og 140 pr. måned. Det fremgår ikke hva Barakat og Zycks tall for 2007 refererer til.

1.1.3 Direkte konfliktrelatert vold som indikator

Ulike kilder opererer med ulike tall knyttet til konfliktrelaterte overgrep mot sivile. Det skyldes blant annet ulike primærkilder, ulik grad av tilgang til ulike områder, de stridende partenes desinformasjon, ulik begrepsbruk, ulikt fokus og ulike agendaer.

Samtidig foreligger det ikke god og oppdatert informasjon om forhold initiert av lokale kommandanter og krigsherrer, som trusselkultur, utenomrettslige drap av ulik karakter (kultur/religion) og eiendomsberøvelse. Det foreligger også varierende grad av informasjon om omfanget av opprørernes aktuelle tilstedeværelse og operasjoner i ulike områder eller lokale sekteriske, etniske eller stammeorienterte konflikter og myndighetenes/andres eventuelle evne til å adressere lokal rettighetsproblematikk. Det foreligger heller ikke sammenliknbar informasjon om karakteren av opprørsgruppers tilstedeværelse (krav om støtte, ulike former for støtte, som mat, overnatting, etterretning, rekruttering og sanksjoner). Kriminalstatistikken for Afghanistan er ikke etterrettelig (Landinfo 2011).

Selv om mørketallene er betydelige mener Landinfo at man på bakgrunn av omfanget av krigshandlinger, sivile tap, internflyktningssituasjonen og i noen grad returnmønsteret (se kapittel 2.4), vil kunne si noe om risiko for overgrep som ikke er direkte konfliktrelatert. Omfanget av og risikoen for å bli utsatt for trusler og overgrep fra lokale makthavere, alvorlig kriminalitet, politisk og religiøs vold, konflikter mellom lokale grupper vil – generelt – være økende i områder hvor det registreres opprørsangrep og krigshandlinger.

1.2 VEISIKKERHET

I årene etter Talibanregimets fall er det investert store ressurser i forbedring av infrastruktur, herunder veinettet. Pr. juni 2011 gjenstår det kun få kilometer før ringveien, som skal binde sammen alle regionene i Afghanistan, er ferdigstillet.

Samtlige samtalepartnere som Landinfo møtte i Kabul i november 2010 uttrykte bekymring for sikkerheten på veiene. Etter det Landinfo er kjent med, foreligger det ikke statistikk over antall sivile ofre på veinettet, eller hvor slike hendelser finner sted. Det er imidlertid i de sørlige og sørøstlige delene av landet at flest sivile blir drept eller såret. Ifølge siste kvartalsrapport fra FNs generalsekretær til sikkerhetsrådet blir de fleste drept av veibomber og i selvmordsangrep:

Improvised explosive devices planted along busy roads and suicide attacks by anti-Government elements in populated civilian areas accounted the largest number of civilian deaths and injuries (UNSC 2011b, s. 5).

De store og trafikkerte hovedveiene er særlig utsatt, men også på de mindre veiene kan sivils sikkerhet være truet. Opprørsgrupper benytter i særlig grad veibomber (IEDer) som et virkemiddel i kampen mot den internasjonale tilstedeværelsen og afghanske myndigheter. Slike angrep er lite målrettet og rammer også sivile trafikanter. Konvoier og kjøretøyer som representerer internasjonale og afghanske styrker er utsatt for angrep, og sivile som ferdes på veinettet løper således risiko for å komme i kryssild.

I deler av landet, særlig i områder hvor opprørsgrupper har sterk tilstedeværelse og kontroll, har opprørerne etablert kontrollposter. Sivile som ferdes på veiene blir stoppet og kontrollert, særlig etter mørkets frembrudd. Å være i besittelse av

dokumenter eller annet materiale som kan knytte vedkommende til afghanske myndigheter eller den internasjonale tilstedeværelsen, vil kunne utløse reaksjoner fra opprørernes side. Landinfo er ikke kjent med at det foreligger systematisk innsamlet materiale som analyserer hvilken risiko sivile afghanere utsettes for i slike situasjoner. Det synes å være et bredt spekter av reaksjoner som benyttes – fra trakassering til bortføring og drap.

2. Generelt om sikkerhetssituasjonen: November - juni 2011

I Landinfos notat for perioden fram til november 2010, *Afghanistan: Sikkerhetsrapport januar – november 2010* (Landinfo 2011), ble sikkerhetssituasjonen i Afghanistan beskrevet som uoversiktlig og i stadig endring. Det ble videre påpekt at den generelle sikkerheten for den afghanske sivilbefolkningen forverret seg markant i løpet av 2010. Med unntak av Kabul og enkelte større byer som Herat og Mazar-e-Sharif, er det få eller ingen utviklingstrekk som peker i retning av at sikkerhetssituasjonen generelt har forbedret seg i Afghanistan. De sentrale områdene i Hazarajat synes imidlertid fremdeles å være sikkerhetsmessig stabile. Det samlede omfanget av regulære krigshandlinger, IED- og selvmordsaksjoner er høyere så langt i 2011 (t.o.m. mai) sammenliknet med tilsvarende periode i 2010 (UNAMA 2011).

2.1 RAPPORTERING VED FNS GENERALSEKRETÆR

FNs generalsekretær hevder i kvartalsrapporten til Sikkerhetsrådet fra mars 2011 at utviklingen i konflikten fortsetter i samme retning og at antallet sikkerhetsrelaterte hendelser fortsetter å være betydelig. I 2010 ble det i snitt registrert 1620 hendelser pr. måned, mens antallet registrert den første måneden i 2011 var 1664. Generalsekretæren opplyser at IED-aksjoner og væpnede sammenstøt utgjør majoriteten av hendelsene. Samtidig peker generalsekretæren på at det registreres mellom to og tre selvmordsaksjoner hver uke og at det fremdeles skjer bortføringer og utenomrettslige drap, uten at omfanget av slike tallfestes eller antydes.

UNAMA registrerte 7120 dokumenterte "conflict-related civilian casualties" i 2010.¹¹ Dette innebar en økning på 19 % sammenliknet med 2009.

Majoriteten av registrerte sivile tap som følge av IED- og selvmordsaksjoner samt utenomrettslige drap, refererer seg til de sørlige og sør- østlige provinser.

The majority of civilian casualties occurred in the south and south-east regions. Improvised explosive devices planted alongside busy roads and suicide attacks by anti-Government elements in civilian areas accounted for the largest number of civilian deaths and injuries (UNSC 2011, s. 8).

Generalsekretæren mener også at de sivile tapene først og fremst referer til ofre for veibomber og selvmordsaksjoner i det offentlige rom (*civilian areas*), men at sivile

¹¹ Generalsekretæren refererer til tall fra UNAMA som inkluderer antall drept. Totalt ble 2777 drept i 2010 (UNAMA 2011, s. 57).

også er ofre for selvmordsaksjoner mot militære mål, offentlig infrastruktur eller regjeringstilknyttete styrker. Sivile blir i tillegg drept i tilknytning til flyangrep og nattlige raid gjennomført av internasjonale og nasjonale styrker.

Dødelig målrettet vold, utenomrettslige henrettelser og bortføringer er, ifølge generalsekretæren, særlig et problem i Kandahar og omkringliggende områder.

Generalsekretæren mener at antallet distrikter under kontroll av opprørere er færre. Han peker på Kunduz og Balkh som områder hvor "joint operations of the Afghan national security forces and ISAF have displaced anti-Government elements". Samtidig fremholder han at opprørsaktiviteten er økende i tidligere "uncontested areas", blant annet i nord.

Generalsekretæren hevder videre at økte sikkerhetsoperasjoner både i nord og vest har redusert områder (*districts*) under kontroll av opprørsgrupper og medført at opprørsgrupper skifter side og velger å innlemmes i lokale re-integrasjonsprogrammer, noe som i sin tur har bidratt til angrep på slike grupperinger. Totalt skal 960 opprørere, mange fra mindre konfliktfylte provinser, ha sluttet seg til slike programmer.

Utviklingen i sør beskrives tilsvarende;

[...] national security forces and international military forces continued to report progress in the stabilization of areas formerly controlled by insurgents. Insurgents have responded to the loss of terrain with an asymmetric campaign of violence and intimidation. Owing to improved rates of detection of improvised explosive devices and increased cooperation from communities, insurgents have increased their use of suicide attacks that are more indiscriminate in their impact on both civilians and aid organizations (UNSC 2011, s. 2).

Generalsekretæren uttaler seg spesielt om Kabul og mener at afghanske nasjonale sikkerhetsstyrker stadig blir mer effektive og fortsetter å bidra til å begrense opprørsaktiviteten i byen. Vurderingen deles av norske myndigheter som også mener at sikkerhetssituasjonen i Kabul har utviklet seg positivt den seneste tiden. Like i etterkant av aksjonen mot hotell Intercontinental i Kabul den 28. juni 2011 uttalte utenriksminister Jonas Gahr Støre at: "Statistikken viser at sikkerheten i Kabul er bedre enn noen gang i nyere tid, og det etter at afghanerne selv har overtatt ansvaret for sikkerheten i byen" (Wergeland 2011).

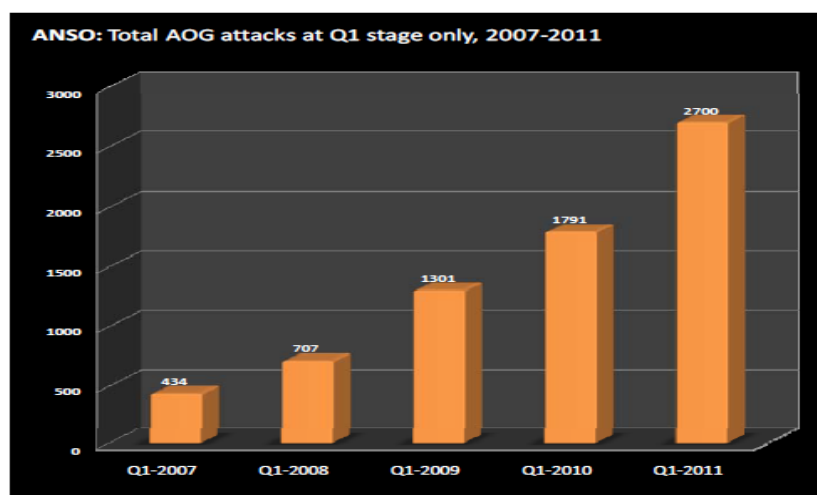
2.2 RAPPORTERING VED ANSO

I den første kvartalsrapporten for 2011 påpeker ANSO at omfanget væpnede angrep mot NGOer har holdt seg stabilt og lavt i første kvartal 2011 (totalt 33 angrep). Angrepene på NGOer har imidlertid ikke bare tilknytning til konflikten og opprørsaktivitet. ANSO peker på at omfanget av det som organisasjonen definerer som kriminelle handlinger har økt med 50 % i første kvartal i 2011. Syv personer knyttet til NGOer ble drept i første kvartal i 2011 (mot åtte i første kvartal av 2010). Alle er drept i skuddvekslinger med lette våpen "[...] either as a result of deliberate intent (mostly criminal), a personal dispute or collaterally in attacks on other targets" (ANSO 2011f, s. 1). Det er således lite som taler for at trusselbildet mot frivillige organisasjoner har endret seg i løpet av det siste halve året.

Når det gjelder situasjonen på nasjonalt plan gir ANSO uttrykk for at det har vært en generell økning i konfliktnivået (*an all over increase in the conflict rate*). Det totale antall væpnede angrep fra opprørere økte med 51 % i første kvartal i 2011 (2700 angrep) sammenliknet med første kvartal i 2010 (1791 angrep) (ANSO 2011f, s. 8).

I lys av tallene fra første kvartal 2011 mener ANSO at reduksjonen i antallet opprørsangrep som ble registrert i perioden september til desember 2010, antagelig var uttrykk for en operasjonspause, og således ikke en indikasjon på redusert militær kapasitet blant opprørerne. ANSO indikerer at den internasjonale militære operasjonen ikke har påvirket opprørsgruppenes militære slagkraft i nevneverdig grad. ANSO gir uttrykk for at 2011 vil bli det mest voldelige året så langt.

ANSOs akkumulerte registreringer for antallet angrep fra opprørere i de tre første månedene i de fem siste år, viser klart hvorledes konflikten har utviklet seg og indikerer, ifølge ANSO, også fortsatt utvikling i 2011.

(ANSO 2011f, s. 8)

I Landinfos notat for perioden frem til november 2010 ble Afghanistans provinser underordnet i følgende fem hovedområder: Sentral-Afghanistan, nord, vest, sør og øst (Landinfo 2011).¹² Med utgangspunkt i ANSOs tall for antall angrep fra opprørere i de ulike provinser i første kvartal i henholdsvis 2010 og 2011 (ANSO 2011f, s. 9) (se vedlegg 1) er det mulig å antyde generelle utviklingstrekk i de områdene Landinfo definerte i forrige sikkerhetsrapport.

Når det gjelder det sentrale Afghanistan indikerer tallene at situasjonen er stabil for store deler av områdets vedkommende; antallet angrep i første kvartal 2010 var 211, mens antallet i første kvartal 2011 hadde steget til 285. Relativt sett utgjør antallet registrerte angrep fra opprørere i dette området en beskjeden andel av totalantallet på landsbasis i første kvartal. Eksempelvis utgjorde det totale antallet opprørsangrep i hele det sentrale Afghanistan i første kvartal 2011 kun 10 % av det totale antallet

¹² Sentral-Afghanistan: Kabul by og provins, Parwan, Panjshir, Logar, Kapisa, Wardak, Bamian, Ghazni, Ghor og Day Kundi. Nord: Badakshan, Takhar, Kunduz, Baghlan, Samangan, Balkh, Sari Pul, Faryab og Jawzjan. Vest: Farah, Herat, Badghis, Sør: Kandahar, Helmand, Nimroz og Uruzgan. Øst: Zabol, Paktika, Paktia, Khost, Kunar, Laghman, Nangarhar og Nuristan.

angrep i hele landet og bare 40 % av angrepene i den mest urolige provinsen, Helmand. Når hele økningen for det sentrale Afghanistan skrives seg fra Ghazni, hvor ANSO registrerte en økning på 69 angrep. De to andre provinsene i det sentrale Afghanistan hvor det er registrert en økning i antallet angrep, er Wardak og Parwan, fra 38 og 6 angrep i 2010 til 43 og 15 angrep i 2011. I de øvrige provinser har ANSO registrert status quo eller en tilbakegang i antallet angrep. Reduksjonen i antallet angrep er mest markant i Kapisa, hvor antallet angrep er redusert fra 37 i første kvartal av 2010 til 19 i tilsvarende periode i 2011.

ANSOs tall indikerer også at situasjonen i nord er stabil hva gjelder opprørsangrep. Totalantallet angrep sank fra 222 i første kvartal 2010 til 218 i første kvartal 2011. Totalantallet angrep i hele nordområdet utgjør også en relativt sett liten andel av totalantallet på landsbasis, kun 8 %. Alle angrep i de ni provinsene utgjør kun 32 % av alle angrep i Helmand i første kvartal 2011. Sammenliknet med de sentrale områdene, kan tallene indikere at opprøret i nord er jevnere spredt i flere provinser. Mens angrepene i Ghazni og Wardak alene utgjorde nesten 70 % av alle angrepene i sentrale områder, utgjør angrepene i den provinsen med flest angrep, Fariyab, omtrent en fjededel av alle angrepene i hele nordområdet. Fem av de ni provinsene i nord er representert med nær eller over 10 % av alle angrep i området i 2011. Tilsvarende for de sentrale område er fire av ti provinser.

Samtidig er det relativt store forskjeller innenfor nordområdet, både med hensyn til utvikling og omfang av angrep. Kunduz og Fariyab har flest angrep i de tre første månedene 2011, med henholdsvis 46 og 55 angrep, og angrepene i de to provinsene utgjør ca. 45 % av alle angrepene i nord. Utviklingen har imidlertid gått i ulik retning i de to provinsene. Sammenliknet med de tre første månedene i 2010 ble det totale antallet angrep i Kunduz nesten halvert i de tre første månedene i 2011, mens økningen i Fariyab nesten er fordoblet. Ved siden av Kunduz, er Baghlan den av provinsene i nord med et opprørsproblem av omfang, som har hatt den mest positive utviklingen. Angrepshyppigheten i provinsen ble redusert fra et snitt på ett angrep hver annen eller tredje dag til ett angrep hver femte eller sjette dag. Den største endringen i negativ retning har skjedd i Badakhshan, hvor ANSO har registrert en økning i omfanget av opprørsangrep på 175 %. Samtidig er totalantallet angrep i Badakhshan beskjedent; kun 11 angrep i de tre første månedene i 2011. Bare Samangan og Takhar er roligere, med henholdsvis to og fem angrep i første kvartal. De to provinsene ved siden av Fariyab, hvor utviklingen mest markant har forverret seg i rene tall, er Balkh og Jawzjan. Det faktiske antall angrep i provinsene har økt med henholdsvis 17 og 21 fra 2010 til 2011.

Mens antallet ANSO-registrerte angrep både i sentrale områder og i nord synes relativt stabilt, er bildet et annet i øst. I de åtte provinsene i øst har det relative omfanget av angrep økt med hele 61 % om en sammenlikner de tre første månedene i 2010 med tilsvarende måneder i 2011. Det totale antall angrep, 1088, er nær fem ganger høyere enn det samlede omfang av angrep i de ni provinsene i nord, hvor det ble registrert 218 angrep i første kvartal 2011.

I sør indikerer ANSOs tall en tilsvarende generell utvikling som i øst; omfanget av angrep er høyt, 1028, og har økt betydelig.¹³ Fra første kvartal 2010 til første kvartal

¹³ Med unntak for Nimroz, hvor antallet angrep er redusert fra 21 til 14.

2011 har det relative omfang angrep i de fire provinsene i sør økt med 51 %. Helmand er fortsatt den mest utsatte provinsen sammen med Kunar i øst. Sammenliknet med Kunar har imidlertid utviklingen i Helmand forverret seg relativt markant. Mens det i Kunar ble registrert 312 og 338 angrep i henholdsvis 2010 og 2011, er antallet angrep i Helmand nær fordoblet, fra 381 til 672.

I vest er det faktiske antall angrep omtrent som i nord og i sentrale områder, mellom 200 og 300, dvs. betydelig lavere enn i sør og øst. Både i Farah, Herat og Badghis har det imidlertid funnet sted en jevn negativ utvikling fra første kvartal 2010 til første kvartal i 2011. Det relative omfang av angrep har økt mer enn i samtlige andre områder, nærmere bestemt med hele 86 %. Utviklingen er markant negativ i alle de tre provinsene.

2.3 RAPPORTERING VED UNHCR: INTERNT FORDREVNE

Landinfo (2011) har påpekt at både humanitære forhold og den alvorlige konflikten setter stadig større grupper sivile i en sårbar situasjon. Befolkningen blir i større grad enn tidligere tvunget til å velge side i konflikten. International Committee of the Red Cross (ICRC) beskriver konfliktsituasjonen for sivile slik: "One armed group may demand food and shelter in the evening, then, the next morning, another may demand to know why its enemy was given sanctuary" (ICRC 2010). I rapporten blir det også pekt på at den labile sikkerhetssituasjonen har bidratt til at over 300 000 afghanere er internt fordrevne (Landinfo 2011).

Ifølge UNHCRs oppdatering *Afghanistan estimated IDP population by district of displacement* pr. 31. mai 2011 er totalantallet internt fordrevne på landsbasis ca. 435 000,¹⁴ hvorav ca. 280 000 anses som fordrevet på grunn av konflikten i perioden etter desember 2002.¹⁵ En betydelig andel av de som anses fordrevet på grunn av konflikten etter 2002, hele 250 000, er registrert senere enn juni 2009 (UNHCR 2011c, s. 4). Tallene referer til de områdene hvor internflyktningene registreres (*region of current displacement/district of displacement*); ikke de distriktene de har forlatt.

Landinfo mener at internflukt i Afghanistan både kan si noe om sikkerhetssituasjonen i områdene som forlates og i områdene det reises til. Det er imidlertid ikke etablert registreringsordninger og det foreligger heller ikke statistikk som gir god informasjon om hvilke områder internt fordrevne forlater og hvilke de reiser til.

UNHCR registrerer internflyktninger, men registreringen har svakheter. UNHCR foretar selv screeningen i enkelte områder, mens den utføres av samarbeidspartnere i andre (intervju i Kabul november 2010). I flere områder er det ingen som screener internflyktninger. Det er også et ukjent tidsgap mellom internflukt og registrering. Disse forhold påvirker tallenes representativitet. Landinfo hadde samtaler med flere etterrettelige kilder i Kabul i november 2010 som mente at UNHCRs tall er for lave og at organisasjonens terskel for å registrere internflyktninger er for høy. Dette,

¹⁴ Totalantallet inkluderer "natural disaster induced displacement".

¹⁵ UNHCR bruker begrepet "Persecution and conflict-induced displacement".

sammen med flere andre forhold¹⁶, begrenser tallenes egnethet til å si noe om sikkerhetssituasjonen i de områdene internflytningene har flyktet fra. Landinfo mener likevel at tall over *place of current location* er egnet som en indikator for menneskeretts- og sikkerhetssituasjonen i ulike regioner i Afghanistan. Spesielt fordi internflukt i Afghanistan normalt innebærer at de som velger å forlate hjemstedet ikke reiser langt. Det mest utbredte bevegelsesmønsteret er å reise til et distriktssenter, et nabadistrikt eller til provinshovedsteder (UNHCR, intervju Kabul november 2010).

UNHCRs to siste oppdateringer over *Persecution and conflict-induced displacement* for april og mai 2011 (UNHCR 2011a; UNHCR 2011b) (se vedlegg 2 og 3) bekrefter ANSOs tall, FN generalsekretærs vurderinger og en konfliktutvikling det hersker relativt bred enighet om. De aggregerte tallene for perioden fra juli 2009 til 31. mai indikerer tilsvarende forholdsmessighet i konfliktnivået i de ulike regioner som ANSOs tall.¹⁷

Internflyktningstallene bekrefter den negative utviklingen og at konflikten forverrer seg i store deler av landet. I perioden fra juni 2009 til mars 2010 ble det gjennomsnittlig registrert 8539 internflyktninger pr. måned, mens det tilsvarende gjennomsnittlige tallet for ti-månedersperioden fra juni 2010 til mars 2011 var 11 629. Ser en isolert på de to første kvartalene i 2010 og 2011, bekreftes det mønsteret ANSOs tall indikerer. I de tre første månedene i 2010 ble det registrert 32 935 internflyktninger, mens det i tilsvarende periode i 2011, ble registrert over det dobbelte; 66 930 internflyktninger. Den negative utviklingen er langt mer stabil fra høsten 2010. I perioden fra august 2010 til mai 2011, er det ikke registrert færre enn 5000 internflyktninger i noen måned. I tilsvarende ti-månedersperiode, august 2009 til mai 2010, er det registrert færre enn 3000 internflyktninger i seks av de ti månedene. Det er tre måneder med registreringer over 10 000 internflyktninger i denne perioden og disse refererer seg alle tre til den sørlige og den vestlige regionen.

Informasjon fra ICRC bekrefter situasjonsbeskrivelsen. ICRC opplyser å ha assistert 40 % flere som er fordrevet av rene sikkerhetsmessige årsaker i perioden fra januar til april 2011, enn sammenliknet med tilsvarende periode i 2010:

Further displacement was reported in other parts of Afghanistan, with ICRC assisting 40% more people (51,000) displaced from their homes due to conflict between January and April 2011 compared to the same period in 2010 (ICRC 2011).

UNHCRs aggregerte tall for internflukt fra sør i perioden desember 2002 til april 2011 og organisasjonens tall fra sør for januar, februar og mars 2011, utfyller og er sammenfallende med det generelle bildet ANSOs tall gir av den geografiske utbredelsen av angrep fra opprørerne. Ifølge UNHCR (2011b) befinner 36 % av de internt fordrevne seg i den sørlige regionen. I første kvartal 2011 ble det registrert 33 988 internflyktninger i sør, noe som utgjorde 59 % av det totale antallet registrert i perioden. ANSOs aggregerte tall over angrep i det området UNHCR definerer som

¹⁶ Eksempelvis flykter mange over større strekninger og distriktene de flykter fra ligger ikke i den regionen hvor registreringen skjer.

¹⁷ Landinfo har så langt som mulig korrigert for at UNHCR benytter en annen regioninndeling enn Landinfo.

sør, viser at 40 % av det totale antallet angrep i Afghanistan fant sted i dette området.¹⁸

Tallene for nord for hele perioden fra juli 2009 til mai 2011 indikerer at forholdene endret seg sommeren 2010. Hele 92,5 % av alle registrerte internflyktninger i nord er registrert det siste året. Når det gjelder vest, er det jevnlig registrert internflyktninger i hele perioden fra juni 2009. Antallet registrerte pr. måned er relativt stabilt, med unntak for november 2009, da det ble registrert svært mange. 12 500 av totalt 37 381 internflyktninger i vest ble registrert i november 2009.

Det området Landinfo definerer som øst korresponderer med de to områdene UNHCR definerer som henholdsvis sørøst og øst.¹⁹ Det aggregerte antallet internflyktninger i dette området utgjør 20 % av alle internflyktninger på nasjonalt plan. Samtidig representerer internflyktningene i øst kun 4 % av alle registrerte i de fem første månedene i 2011, mens opprørsangrepene i området utgjør 38 % av totalantallet på nasjonalt plan.

Mens ANSO registrerte 1088 angrep i øst i det første kvartalet i 2011, ble det registrert markant færre i vest og nord; henholdsvis 213 og 218 angrep.²⁰ Samtidig er det fremtredende forskjell på den relative andelen registrerte internflyktninger i vest og nord i de fem første månedene, henholdsvis 5,4 % i vest og 41,7 % i nord.

De lave internflyktningstallene for øst og spriket i tallene for nord og vest illustrerer antagelig både feilkildeproblematikk knyttet til å benytte de foreliggende internflyktningstallene som indikator for sikkerhetssituasjonen, samtidig som det også kan si noe om omfanget av opprørsinitierte angrep som indikator på sikkerhetssituasjonen for sivile. UNHCRs tall for internt fordrevne i sør og øst dekker med stor sannsynlighet kun en del av de som faktisk er fordrevet i og fra provinsene og registreringskapasiteten i sør/øst er antagelig dårligere enn i nord. Mange av områdene ligger dessuten opp mot Durand-linjen og mange velger å reise til Pakistan. Samtidig vil opprørsaktivitet og angrep i ulik grad i ulike områder påvirke både sivilbefolkningens opplevde og faktiske sikkerhet, samt tersklene og mulighetene for internflukt. Ifølge Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC, samtale i Kabul 10. november 2010) nekter opprørerne (Taliban) sivile å forlate flere distrikter i øst og sør.

Under den forutsetningen som er satt innledningsvis, kan UNHCRs tall og kart²¹ over distribusjon av internflyktninger underbygge sammenhengen mellom internflukt og opprørsaktivitet (angrep),²² og være en indikator for sikkerhets- og menneskerettighetssituasjonen i ulike områder. Gitt at sivile først beveger seg lokalt, vil man med stor sannsynlighet få en sterkere konsentrasjon av internflyktninger når sikkerhetssituasjonen blir (eller oppleves som å bli) stabilt verre i en region. I sør og sørøst er det et høyt konfliktnivå i form av antall angrep registrert av ANSO. Her

¹⁸ I motsetning til Landinfo, inkluderer UNHCR ikke Nimroz, men Zabul i sør. Det er korrigert for dette.

¹⁹ Med unntak for Zabul.

²⁰ Angrepene i nord og vest utgjorde 7,8 % og 8,1 % av totalantallet på nasjonalt plan i denne perioden.

²¹ I tillegg til feilkilder som er nevnt er det viktig å påpeke at tallene som ligger til grunn for kartet er akkumulerte, og at "natural disaster induced displacement" utgjør 18 % av alle internflyktningene. Det svekker vurderingene. Samtidig er 66,2 % av "Persecution and conflict-induced displacement" registrert etter juni.

²² Opprørsaktivitet/angrep vil øke risiko for kamphandlinger med ANA/internasjonale styrker.

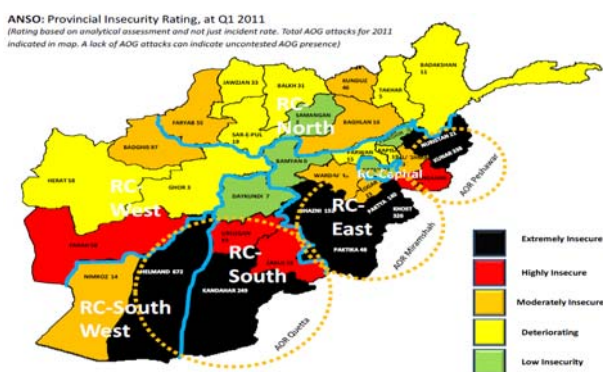
indikerer kartet en konsentrasjon av relativt mange internflyktninger i relativt få områder (se vedlegg 2), noe som kan indikere at forholdene er og oppfattes som stabilt usikre i store områder.

I det området UNHCR har definert som øst, indikerer fordelingen av internflyktninger et annet mønster ved at relativt mange av internflyktningene er fordelt på flere distrikter. Det kan indikere at sikkerhetssituasjonen fremdeles oppfattes som alvorlig, men mer uavklart i større områder, enn tilfellet er i sør og sørøst hvor relativt sett større områder oppfattes som stabilt usikre. Tilsvarende mønster ser en i det området Landinfo har definert som vest (Farah, Badghis og Herat). Jo lenger mot nord man kommer i vest, desto flere distrikter med internflyktninger. Det kan indikere at sivile oppfatter situasjonen som avklart usikker i sørlige områder.

I det sentrale høyland er det registrert færrest angrep og antallet internflyktninger er beskjedent. Her vil områder uten registrerte internflyktninger antagelig indikere at situasjonen av sivile anses som stabilt avklart, ikke som usikker, men relativt sikker.²³

I nord indikerer distribusjonen av internflyktninger at sikkerhetssituasjonen er i ferd med endre seg i retning av større usikkerhet. Majoriteten av internflyktningene er konsentrert i de tre områdene Fariyab, Jawzjan og Kunduz, og disse områdene faller sammen med områder, eller har nærhet til områder, hvor det er registrert enten et høyt nivå eller en tydelig økning i antallet opprørsangrep. I henhold til ANSO har omfanget av opprørsangrep i Fariyab og Jawzjan økt med henholdsvis 45 % og 175 % om en sammenlikner første kvartal i 2010 med første kvartal i 2011.

Basert på registreringene av opprørsaktivitet (angrep) i første kvartal 2011 har ANSO produsert et oversiktskart hvor ulike områder er gradert i forhold til sikkerhet (ANSO 2011f).

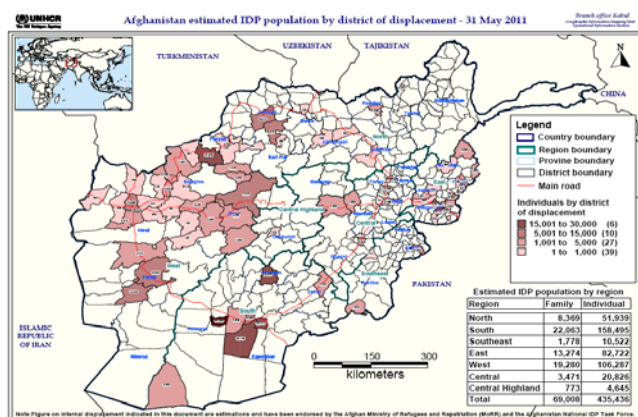

(ANSO 2011f)

Oversikten illustrerer sammenhengen Landinfo påpeker, idet de områdene som ANSO anser som ekstremt usikre (*extremely insecure*) faller sammen med de

²³ "Sikker" vil her referere til ikke-internflyktproduserende.

områdene som på UNHCRs kart har få, men antallsmessig store internflytningskonsentrasjoner (UNHCR 2011b).

(UNHCR 2011b, se vedlegg 2)

Det innebærer sannsynligvis at sivile anser områdene omkring konsentrasjonene som stabilt usikre. Tilsvarende vil områder med få sikkerhetshendelser (*low insecurity*), også ha få konsentrasjoner med lave internflyktningstall. Det kan bety at områdene rundt konsentrasjonene uten registreringer oppfattes som stabilt sikre av sivile.

Fremdeles med de grunnleggende forutsetninger som er nevnt innledningsvis i kapittelet, antas områder som innenfor den afghanske konflikts kontekst utvikler seg fra stabilt sikkert (*low insecurity*) til stabilt usikkert (*extremely insecure*), også vil gjennomgå en parallell utvikling i distribusjonen av internflyktninger. Utviklingen vil gå fra lave konsentrasjoner i få områder til høyere konsentrasjoner i relativt mange områder, for så i siste stadium å ende i høye konsentrasjoner i få områder.

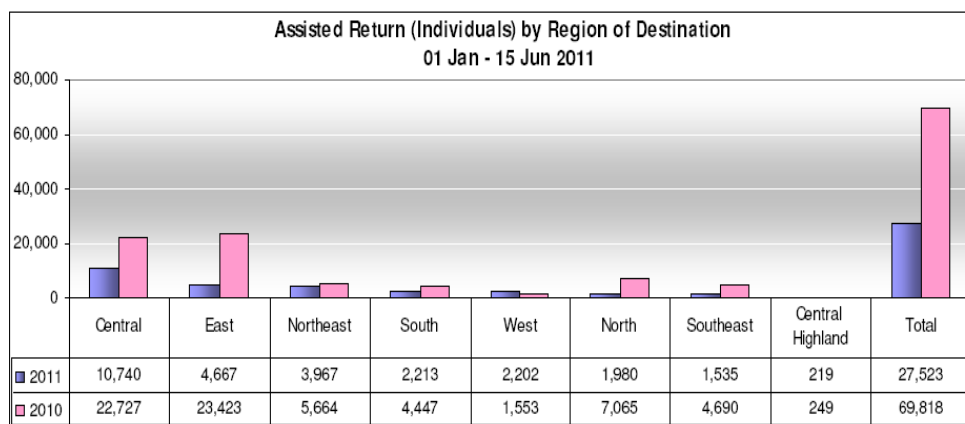
Internfluktmønsteret illustrerer antagelig også at den generelle sikkerheten oppfattes som bedre i de store byene enn på landsbygda i de aller fleste områder. Tydelige eksempler er Lashkar Gah i Helmand, Tirin Kot i Uruzgan, Khost i Khost, Ghazni i Ghazni, Jalalabad i Nangarhar, og Herat i Herat.

2.4 TILBAKEVENDING FRA NÆROMRÅDET: PAKISTAN OG IRAN

Omfanget av frivillig tilbakevending kan gi informasjon om sikkerheten og menneskerettighetssituasjonen i et område. Det er samtidig åpenbart at tilbakevendingstall har begrenset verdi i så henseende, og at en rekke faktorer, både såkalte *push-* og *pull*faktorer, har betydning for tilbakevendingsmønsteret. Idet det ligger en forutsetning om en individuell vurdering av sikkerhetssituasjonen på tilbakevendingsstedet som basis for frivillig tilbakevending til Afghanistan, mener Landinfo at det kan forsvares å innlemme informasjon om tilbakevending i en analyse av sikkerhets- og menneskerettighetssituasjonen i ulike områder.²⁴ I

²⁴ Tallene er basert på egenrapportering og reflekterer slik sett opplevd og ikke faktisk sikkerhet.

diagrammet nedenfor vises distribusjonen av frivillig tilbakevendte til ulike regioner i Afghanistan i perioden 1. januar til 15. juni 2011.²⁵

(UNHCR 2011c)

Diagrammet bekrefter det generelle bildet som presenteres av FNs generalsekretær og som fremkommer av ANSOs tall og fordelingen av internflyktningbefolkningen. Omfanget av tilbakevending fra nærområdet er synkende. Det gjennomsnittlige antall returnerte pr. dag for perioden 1. januar til 15. juni i 2011 har sunket med 61 % sammenliknet med samme periode i 2010, fra 426 til 166 pr. dag. Det kan være nærliggende å se dette i sammenheng med økt usikkerhet.

Basert på opplysningene fra de tilbakevendte, har hele 45,4 % returnert til den sentrale regionen,²⁶ hovedsakelig Kabul (28 % av alle returnerte (37 523) i 2011), Logar (3,9 %), og Parwan (3,9 %), samt noen få til Ghazni (1,4 %). 21 % har returnert til nord, flest til Kunduz (9 %), Baghlan, (3,8 %), og Balkh (3,7 %). 8 % har returnert til områder i vest, hovedsakelig Herat (6,9 %) og Farah (1 %). Til øst (17 %) har nær alle returnert til Nangarhar (12,2 %) og Laghman (3,4 %). 8 % av de returnerte har returnert til sør.

Det er påpekt ovenfor at slutninger om sikkerhets- og menneskerettighetssituasjonen i ulike områder på bakgrunn av tilbakevendingsmønster er belemret med feilkilder. Den relativt klare sammenhengen mellom opprørsaktivitet (sikkerhet) og tilbakevendingsmønsteret, tilsier imidlertid at omfanget av frivillig tilbakevending kan utgjøre en del av en sikkerhetssituasjonsanalyse for gitte områder. Sammenhengen mellom tilbakevending og sikkerhet kan styrkes av den informasjon som foreligger om den etniske fordelingen blant afghanere i Pakistan og deres opprinnelsesområder. Den store majoritet er pashtunere fra provinsene i øst og sør (UNHCR & NADRA 2007) (se vedlegg 4), og presumptivt er tilbakevendingspotensialet størst til provinsene innen det pashtunske beltet.

²⁵ Alle tilbakevendte har returnert med UNHCR assistanse fra Pakistan og Iran, med unntak av 42 personer; 31 fra India, 6 fra Russland, 2 fra Aserbajdsjan og 2 fra Ukraina.

²⁶ Landinfo har inkorporert UNHCRs tall for tilbakevendte til "South-Eastern and Central Highland region" i den "sentrale regionen".

3. REFERANSER

Skriftlige kilder

- ANSO, dvs. Afghanistan NGO Safety Office (2007, april). *Quarterly Data Report and annual Summation (q.4-2007)*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra <http://www.afgnso.org/2007/2007%20Q4.pdf> [lastet ned 31. mai 2011]
- ANSO (2010, april). *Quarterly Data Report, Q.4 2010*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra [http://www.afgnso.org/2010Q/ANSO%20Quarterly%20Data%20Report%20\(Q4%202010\).pdf](http://www.afgnso.org/2010Q/ANSO%20Quarterly%20Data%20Report%20(Q4%202010).pdf) [lastet ned 31. mai 2011]
- ANSO (2011a, 1. – 15. januar). *The ANSO Report 1 – 15 January 2011*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra [http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20\(1-15%20January%202011\).pdf](http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20(1-15%20January%202011).pdf) [lastet ned 31. mai 2011]
- ANSO (2011b, 16. – 31. januar). *The ANSO Report 16 – 31 January 2011*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra [http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20\(16-31%20January%202011\).pdf](http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20(16-31%20January%202011).pdf) [lastet ned 31. mai 2011]
- ANSO (2011c, 16. – 28. februar). *The ANSO Report 16 – 28 February 2011*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra [http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20\(16-28%20February%202011\)%20\(Read-Only\).pdf](http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20(16-28%20February%202011)%20(Read-Only).pdf) [lastet ned 31. mai 2011]
- ANSO (2011d, 1. – 15. mars). *The ANSO Report 1 – 15 March 2011*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra [http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20\(1-15%20March%202011\).pdf](http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20(1-15%20March%202011).pdf) [lastet ned 31. mai 2011]
- ANSO (2011e, 16. – 31. mars). *The ANSO Report. 16 – 31 March 2011*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra [http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20\(16-31%20March%202011\).pdf](http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20(16-31%20March%202011).pdf) [lastet ned 31. mai 2011]
- ANSO (2011f, april). *Quarterly Data Report, Q.1 2011*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra <http://www.afgnso.org/2011/ANSO%20Q1%202011.pdf> [lastet ned 31. mai 2011]
- ANSO (2011g, 16. – 30. april). *The ANSO Report. 16 – 30 April 2011*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra [http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20\(16-30%20April%202011\).pdf](http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20(16-30%20April%202011).pdf) [lastet ned 31. mai 2011]
- ANSO (2011h, 1. - 15. mai). *The ANSO Report. 1-15 May 2011*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra [http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20\(1-15%20May%202011\).pdf](http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20(1-15%20May%202011).pdf) [lastet ned 31. mai 2011]
- ANSO (2011i, 16. – 31. mai). *The ANSO Report 16 – 31 May 2011*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra

[http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20\(16-31%20MAY%202011\).pdf](http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20(16-31%20MAY%202011).pdf) [lastet ned 31. mai 2011]

- ANSO (2011j, 1. – 15. juni). *The ANSO Report. 1 – 15 June 2011*. Kabul: ANSO. Tilgjengelig fra [http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20\(1-15%20June%202011\).pdf](http://www.afgnso.org/2011/The%20ANSO%20Report%20(1-15%20June%202011).pdf) [lastet ned 31. mai 2011]
- Barakat, S. & Zyck, S. A. (2010). *Afghanistan's Insurgency and the Viability of a Political Settlement*. York: Studies in Conflict & Terrorism (s.193-210) Tilgjengelig fra <http://dx.doi.org/10.1080/10576100903555804> [nedlastet 29. mai 2010]
- Brookings (2011, 30. juni). *Iraq Index Tracking Variables of Reconstruction & Security in Post-Saddam Iraq*. Washington DC: Brookings. Tilgjengelig fra <http://www.brookings.edu/~media/Files/Centers/Saban/Iraq%20Index/index.pdf> [lastet ned 12. juli 2011]
- Cordesman, A., Allison, M. & Lemieux, J. (2010, 11.november). *IED Metrics for Afghanistan January 2004 - September 2010*. Washington: Centre for Strategic & International Studies. Tilgjengelig fra http://csis.org/files/publication/101110_ied_metrics_afghanistan.pdf (lastet ned 5. juni 2011)
- ICRC, dvs. International Committee of the Red Cross (2010, 15. desember). *Afghanistan: a people trapped between sides*. Geneve: ICRC. Tilgjengelig fra <http://www.icrc.org/eng/resources/documents/news-release/2010/afghanistan-news-2010-12-15.htm> [lastet ned 25.mai 2011]
- ICRC (2011, 31.mai). *Afghanistan: families fleeing fighting in Faryab province receive emergency aid*. Geneve: ICRC. Tilgjengelig fra <http://www.icrc.org/eng/resources/documents/news-release/2011/afghanistan-news-2011-05-31.htm> [lastet ned 5. juni 2011].
- International Crisis Group (2011, 27. juni). *The insurgency in Afghanistan's heartland*. Kabul/Brussels: International Crisis Group. Tilgjengelig fra <http://www.crisisgroup.org/~media/Files/asia/south-asia/afghanistan/207%20The%20Insurgency%20in%20Afghanistans%20Heartland.pdf> [lastet ned 29. juni 2011]
- IRIN, dvs. Integrated Regional Information Networks (2011, 6. juni). *Afghanistan: Clashes displace 12,000 in Faryab Province*. IRIN. Tilgjengelig fra: <http://www.irinnews.org/report.aspx?reportid=92909> [lastet ned 29. juni 2011]
- ISAF, dvs. International Security Assistance Force (2011a, 14. mai). *ANA Takes the Lead in Operation Wahadat*. Kabul: ISAF. Tilgjengelig fra <http://www.isaf.nato.int/article/isaf-releases/ana-takes-the-lead-in-operation-wahadat.html> [lastet ned 10. juni 2011]
- ISAF (2011b, 15. mai). *One Insurgent Killed, Taliban Leader Detained in Balkh Province*. Kabul: ISAF. Tilgjengelig fra <http://www.isaf.nato.int/article/isaf-releases/one-insurgent-killed-taliban-leader-detained-in-balkh-province.html> [lastet ned 22. juni 2011]

- IWPR, dvs. Institute for War and Peace Reporting (2011a, 17. mars). *Ghor Warlords Accused of Abusing Women*. Washington, DC: IWPR. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4d884f581a.html> [lastet ned 20. juni 2011]
- IWRP (2011b, 14. april). *Afghan Police Criticised over Mazar Violence*. Washington, DC: IWRP. Tilgjengelig fra <http://iwpr.net/report-news/afghan-police-criticised-over-mazar-e-sharif-violence> [lastet ned 27. juni 2011]
- Landinfo (2011, 24. januar). *Afghanistan: Sikkerhetsrapport januar – november 2010*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://www.landinfo.no/asset/1525/1/1525_1.pdf [lastet ned 6. juni 2011]
- Wergeland, P. (2011, 29. juni). Støre skremt av angrepet i Kabul. NRK. Tilgjengelig fra <http://www.nrk.no/nyheter/1.7693715> [lastet ned 14. juli 2011]
- UNAMA, dvs. United Nations Assistance Mission in Afghanistan & AIHCR, dvs. Afghanistan Independent Human Rights Commission (2011, mars). *Afghanistan Annual Report 2010 on Protection of Civilians in Armed Conflict*. Kabul: UNAMA. Tilgjengelig fra <http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/human%20rights/March%20PoC%20Annual%20Report%20Final.pdf> [lastet ned 22. juni 2011]
- UNHCR, dvs. United Nations High Commissioner for Refugees & NADRA, dvs. National Database & Registration Authority (2007). *Registration og Afghans in Pakistan 2007*. Pakistan: UNHCR. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org.pk/emergency/Registration%20Report.pdf> [lastet ned 19. juni 2011]
- UNHCR, (2008, 6. oktober). *Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection*. Kabul: UNHCR. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/48ea34872.pdf> [lastet ned 28. juni 2011]
- UNHCR (2011a, mai). *Afghanistan estimated IDP population by district of displacement – 30 april 2011*. Kabul: UNHCR.
Ikke tilgjengelig på internett. Landinfo har kopi.
- UNHCR (2011b, juni). *Afghanistan estimated IDP population by district of displacement – 31 May 2011*. Kabul: UNHCR.
Ikke tilgjengelig på internett. Landinfo har kopi.
- UNHCR (2011c, 16. juni). *UNHCR Afghanistan Update*. Kabul: UNHCR.
Ikke tilgjengelig på internett. Tilgjengelig i Landdatabasen.
- UNSC, dvs. UN Security Council (2011, 9. mars). *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*. New York: UNSC. Tilgjengelig fra <http://www.humansecuritygateway.com/documents/UNGA-S2011-120-SituationinAfghanistanandItsImplicationsforInternationalPeaceandSecurity.pdf> [lastet ned 29. mai 2011]
- UNSC (2011b, 23. juni). *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*. New York: UNSC. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4e0c26812.pdf> [lastet ned 30. juni 2011]

Muntlige kilder:

- Luz, Jose Sieber. Protection Officer, UNHCR. Møte i Kabul 9. november 2010.
- Olsen, Charlotte Esther. Country Director, Norwegian Refugee Council (NRC). Møte i Kabul 10. november 2010.
- Mahmodi, M. M. Executive Director, Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC). Intervju i Kabul 10. november 2010.

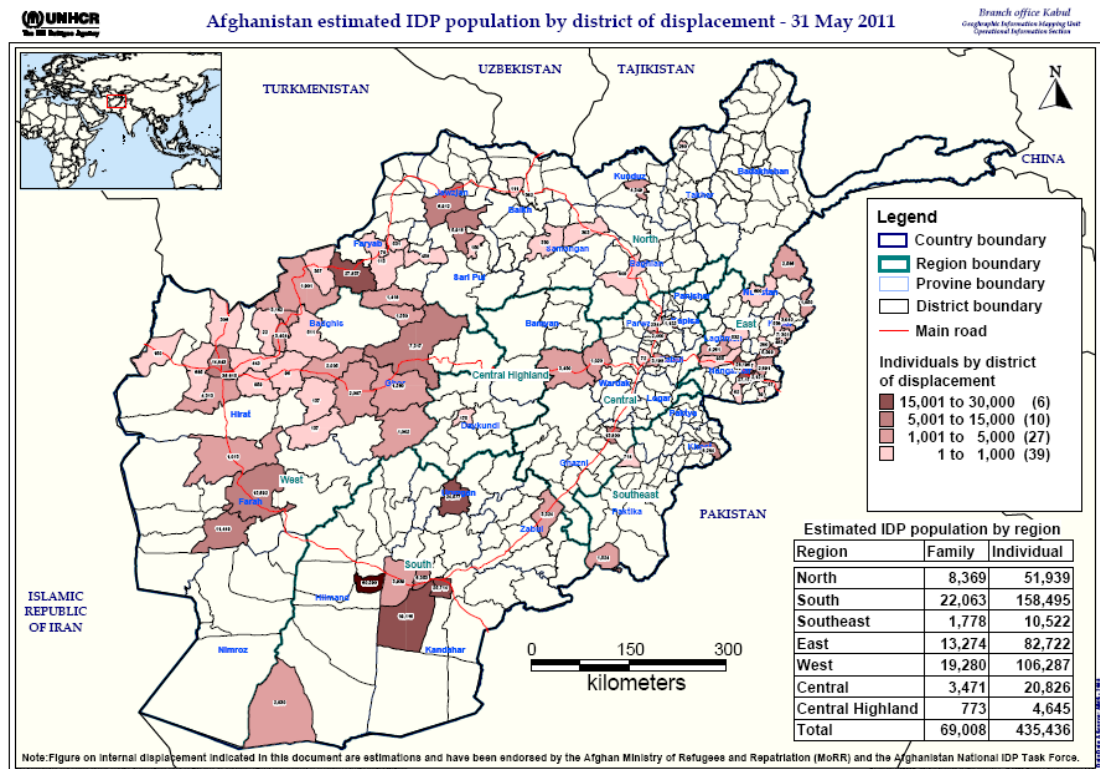
4. VEDLEGG

VEDLEGG 1: OPPRØRSANGREP – UTVIKLING 1. KVARTAL 2010 – 1. KVARTAL 2011

PROVINCE	AOG Attacks Q1 2010	AOG Attacks Q1 2011	% Change	Absolute Change	
PAKTYA	14	140	900%	126	ABOVE AVERAGE GROWTH
NURISTAN	4	21	425%	17	
JAWZJAN	12	33	175%	21	
BADAKHSHAN	4	11	175%	7	
FARAH	22	58	164%	36	
PARWAN	6	15	150%	9	
KHOST	147	326	122%	179	
BALKH	14	31	121%	17	
HERAT	27	58	115%	31	
GHAZNI	71	152	114%	81	
URUZGAN	49	93	90%	44	
HELMAND	381	672	76%	291	
NANGARHAR	76	128	68%	52	
BADGHIS	65	97	49%	32	BELOW AVERAGE GROWTH
FARYAB	38	55	45%	17	
LAGHMAN	26	32	23%	6	
WARDAK	38	43	13%	5	
PAKTIKA	43	48	12%	5	
KANDAHAR	228	249	9%	21	
KUNAR	312	338	8%	26	
ZABUL	52	55	6%	3	
SAMANGAN	0	2	0%	2	
LOGAR	23	23	0%	0	
GHOR	3	3	0%	0	NEGATIVE GROWTH
KABUL	24	22	-8%	-2	
SAR-E PUL	21	19	-10%	-2	
DAYKUNDI	8	7	-13%	-1	
NIMROZ	21	14	-33%	-7	
KUNDUZ	79	46	-42%	-33	
KAPISA	37	19	-49%	-18	
BAGHLAN	35	16	-54%	-19	
TAKHAR	19	5	-74%	-14	
BAMYAN	1	0	-100%	-1	

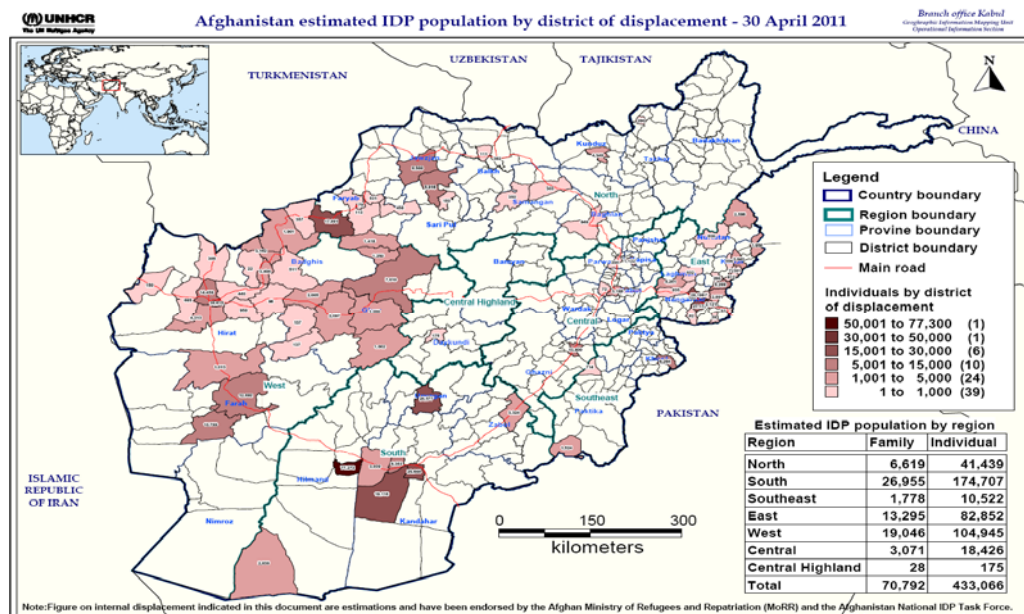
(ANSO 2011f)

VEDLEGG 2: ESTIMERT ANTALL INTERNT FORDREVNE PR. DISTRIKT – 31. MAI 2011

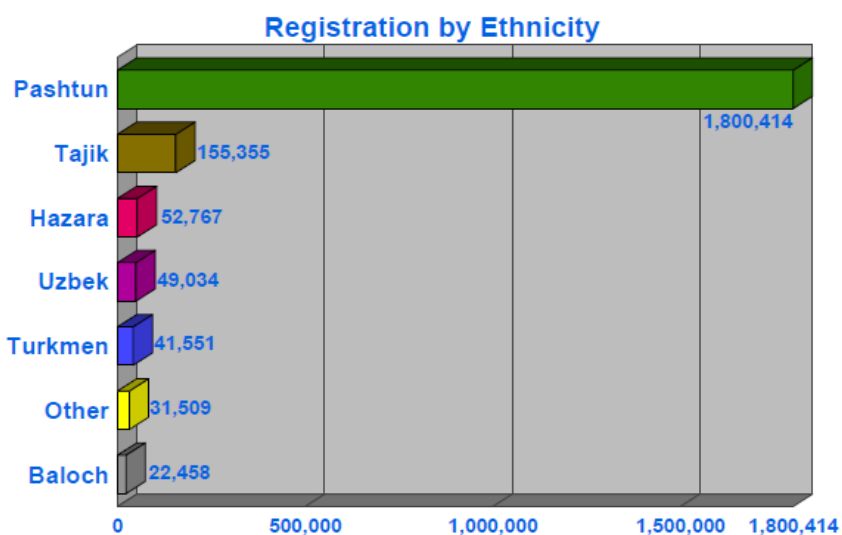
(UNHCR 2011b)

VEDLEGG 3: ESTIMERT ANTALL INTERNT FORDREVNE PR. DISTRIKT – 30. APRIL 2011

(UNHCR 2011a)

VEDLEGG 4: OPPRINNELSESPROVINS / ETNISITET – AFGHANERE I PAKISTAN

(UNHCR & NADRA 2007)

VEDLEGG 5: BESTILLING FRA UDI (REDIGERT) AV 12. MAI 2011

PARAMETRE FOR VURDERING AV SIKKERHETSSITUASJONEN

Listen er ikke uttømmende og vi mener ikke at vi trenger informasjon om alt, alltid, men dette er indikatorer som kan være interessante for vår vurdering av sikkerhetssituasjonen. Landinfo må gjerne komme med innspill når det gjelder disse parametrene.

SIKKERHETSRELATERTE FORHOLD (når det gjelder hendelser: gjerne antall, hvilke typer, hvor, konsekvenser etc.)

- *Tilstedeværelse av opprørsgrupper* (hva har tilstedeværelsen å si for sivilbefolkningen / i hvilken grad er gruppene til stede? Er de etablert, øker de i omfang eller kjemper de for sin posisjon?)
- *Konfrontasjoner* (mellom sivile/opprørsgrupper, opprørsgrupper/nasjonale eller internasjonale styrker, opprørsgrupper og politiet etc.)
- *Grad av kontroll hos opprørsgruppene* (påvirkes lokalbefolkningen av dette gjennom for eksempel krav om støtte i form av mat, overnatting, etterretning, tvangsrekruttering? I hvilken grad blir lokalbefolkningen påvirket og tvunget til å velge side?)
- *Lokale krigsherrer* med kontroll som påvirker sivilbefolkningen
- *Kjente klankonflikter* som preger distrikt/provins (inkluder gjerne omfang og historikk om konflikten).
- *Kriminalitet* (drap, voldtekt, narkotikabander etc)
- *Strategisk betydning* (f.eks. i forhold til plassering av militærleire/store byer/flyplasser/andre viktige institusjoner, samt strategiske veier (ringveien og andre hovedfartsårer)
- *Veisikkerhet* (veibomber, kontroll over veien, evt forskjell i veisikkerheten mellom dag og natt)
- *Tilgjengelighet* (den praktiske retursituasjonen – vei – og flytilgjengelighet)
- *Utsatte grupper* (er utsatte grupper mer/mindre utsatt i de aktuelle områdene? Eks: om det er vanskeligere å være kvinnelig lærer i distriktet enn i byene?)
- *Etnisk sammensetning* (Eks kuchi-konflikten og eventuelle andre etniske skillelinjer som er grunnlag for konflikter i et distrikt/provins, samt hvilke grupper som er i flertall/mindretall)
- *Tilstedeværelse av ISAF / NGO* (tilstedeværelse av styrker /NGO kan påvirke sikkerhetssituasjonen til det bedre (hvis de har kontroll) eller verre (hvis de tiltrekker seg kamphandlinger) for sivilbefolkningen. Lav tilstedeværelse av begge vil antageligvis påvirke vår informasjonstilgang)

ANDRE FORHOLD

- Geografisk plassering (nærhet til områder som er utrygge og risiko for at området blir påvirket av dette)
- Returnemønster (returnerer folk frivillig hit? Det trenger ikke bety det er trygt, men kan være en indikasjon som vi tar i betraktning.)
- Sesongkonflikter / signaler om fremtiden (noen konflikter er sesongavhengig og kjennskap til disse kan hjelpe oss å vurdere sikkerheten mht hva som vanligvis skjer (eks: våroffensiven). Dersom kildene signaliserer fremtidige hendelser vil vi også gjerne informeres om dette.)

OMRÅDER MED SPESIELL FOKUS

- Nangarhar - Vi ønsker spesielt oppdatert informasjon om distriktene: *Bati Kot, Bishud, Kama, Kuz Kunar, Rodat og Surk Rod*.
- Herat - Vi ønsker mer informasjon om situasjonen i provinsen generelt og spesielt *Herat by/distrikt, Injil og Guzera*.
- Ghazni - Hele provinsen er opprettholdt som usikker i den forrige oppdateringen. Vi ønsker mer informasjon om sikkerhetssituasjonen, spesielt i de *Hazaradominerte områdene* i vest, som for eksempel *Jaghuri*. Veisikkerhet.
- Balkh - Spesielt *Chahar Bolak, Balkh og Chimtal* distrikt.
- Parwan - Spesielt *Ghorban, Shinwari og Bargam*. Spesielt informasjon om hvor eventuelle angrep i provinsen finner sted, og om antall angrep.
- Ghor - Spesielt i de *Hazaradominerte områdene*.
- Takhar - Spesielt *Darqud, Khawaja-Bahuddin, Yangi Qala og Chabab*.
- Jawzan - Spesielt *Fayzabad, Shibirgan, Quyosh Topa og Darzab*.
- Sari Pul
- Nimroz

STORE BYER

Vi ønsker også informasjon om sikkerhetssituasjonen og de humanitære forholdene i de store byene: Kabul, Herat, Mazar-e Sharif og Jalalabad. Vi ønsker også informasjon om hvor bygrensene går, hvis det er mulig.

Parametre for vurdering av humanitære forhold:

- Matsikkerhet
- Husly
- Arbeid
- Tilgang til helsehjelp
- Returnemønster

ANNET

Generelt ønsker vi informasjon om ringveien og den generelle veisikkerheten, og gjerne oppdaterte kart over ringveien.

Når det ikke er mulig å skaffe informasjon på distriktsnivå – presiser dette og gi oss den informasjonen dere har (evt. på provinsnivå).

VEDLEGG 6: BESTILLING FRA UNE (REDIGERT) AV 13. MAI 2011

Distriktene på "sørsiden" av **Kabul** by: Paghman, Chahar Asyab, Musayi, Bagrami og Khaki Jabbar. Det er særlig spørsmål om hvor nær byen det foregår opprørsaktivitet og sammenstøt mellom AOGs og sikkerhetsstyrker, altså hvor "grensen" går for områder der myndighetene ikke kan sies å ha tilstrekkelig kontroll. Paghman er kanskje det mest sentrale distriktet for oss.

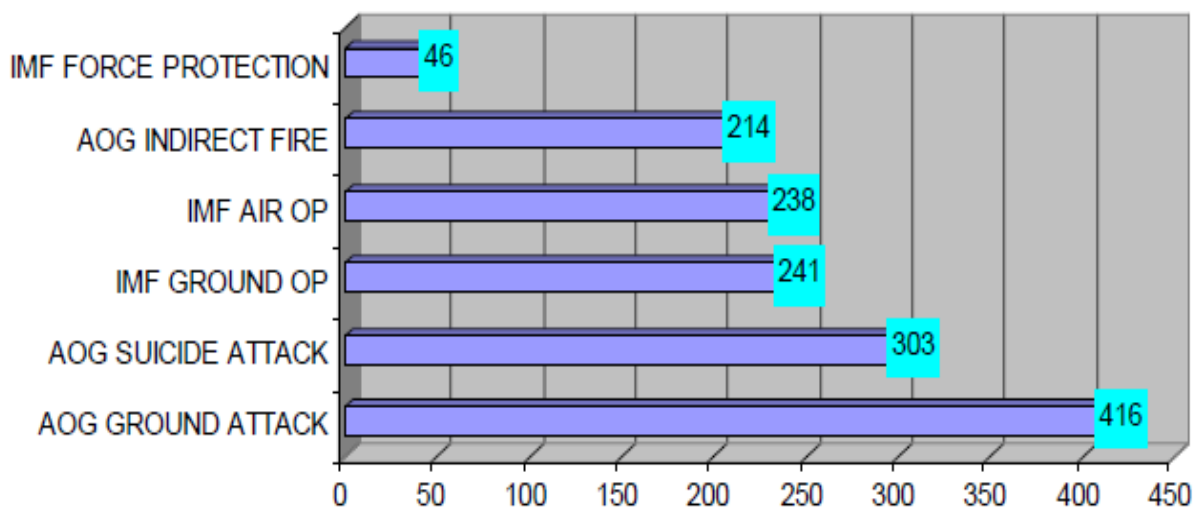
Day Kundi: Er de hazaradominerte områdene preget av kommandantstyre, konflikter og sammenstøt mellom ulike grupperinger (dvs ikke AOGs) som kjemper om makt og kontroll? Finnes det informasjon om hvordan dette i tilfelle berører sivilbefolkningen?

Hazaradominerte områder i **Ghazni:** Hyppighet og omfang av væpnede og alvorlige konflikter og maktkamp mellom ulike lokale grupperinger (eks. Nasr og Sepah) og hvordan dette i tilfelle berører sivilbefolkningen.

Behsud 1 og 2 og Day Mirdad i **Wardak:** Vi ønsker generelt å være oppdatert på konflikten mellom hazaraene og kuchiene, siden denne konflikten er hovedårsaken til den vanskelige sikkerhetssituasjonen. Vi vil informere Landinfo om svaret vi får fra Kabul. Dersom Landinfo har annen informasjon om situasjonen i de tre omtalte distriktene, er det ønskelig å få denne.

Vedr. **Sar-i Pul:** For oss synes problemet i all hovedsak å være at provinsen preges av noe ukontrollerte kommandantstyrer. Er det mulig å få noe informasjon om dette og virkningen for sivile? (Gjelder få saker, så Landinfo bør ikke bruke mye tid og krefter på å undersøke dette dersom informasjon er vanskelig tilgjengelig.)

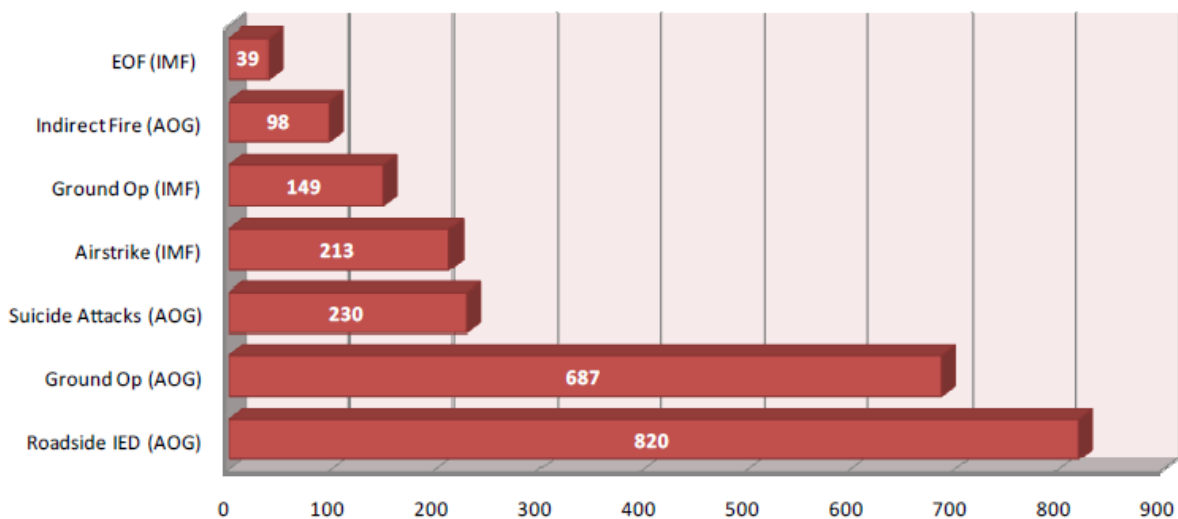
VEDLEGG 7: ÅRSAKER TIL SIVILE TAP – 2007

(ANSO 2007)

VEDLEGG 8: ÅRSAKER TIL SIVILE TAP 2010

ANSO: Leading causes of civilian collateral fatality, 2010

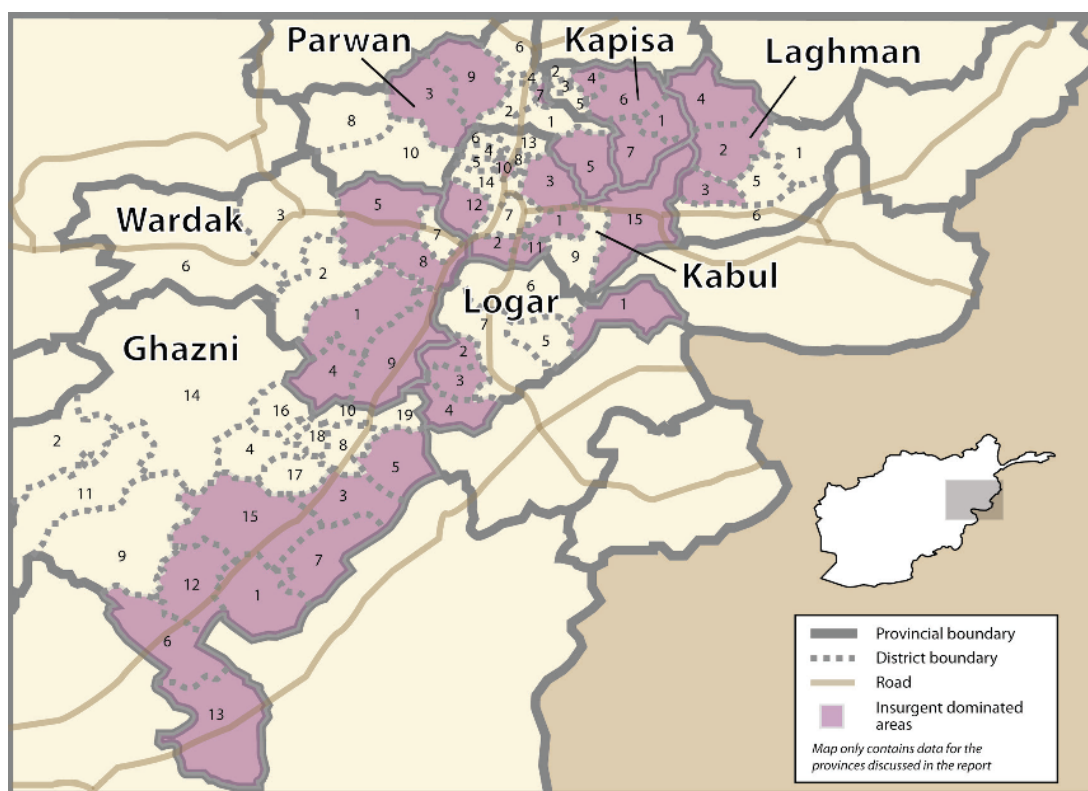
(ANSO 2010)

VEDLEGG 9: IED-ANGREP I AFGHANISTAN – NOVEMBER 2006 – MAI 2010

Mo/Yr	CF KIA	CF WIA	CAS	Effective Incidents	Ineffective Incidents	Found and Cleared	Turn In	Total IED Incidents
Nov-06	4	18	22	11	53	44	12	120
Dec-06	1	25	26	11	35	35	10	91
Jan-07	0	13	13	5	62	63	14	144
Feb-07	4	20	24	10	38	71	14	133
Mar-07	0	16	16	8	78	83	13	182
Apr-07	11	25	36	15	78	76	19	188
May-07	3	65	68	30	120	88	26	264
Jun-07	15	43	58	24	119	101	35	279
Jul-07	12	55	67	24	112	103	16	255
Aug-07	10	40	50	19	111	103	23	256
Sep-07	9	44	53	22	116	142	9	289
Oct-07	5	49	54	25	123	129	7	284
Nov-07	4	33	37	19	97	100	1	217
Dec-07	4	12	16	5	82	99	0	186
Jan-08	6	37	43	16	59	90	0	165
Feb-08	4	12	16	8	56	113	1	178
Mar-08	12	62	74	25	87	122	16	250
Apr-08	17	56	73	32	123	165	11	331
May-08	11	70	81	33	155	191	15	394
Jun-08	25	90	115	47	109	160	14	330
Jul-08	8	74	82	39	148	181	11	379
Aug-08	26	114	140	53	177	195	14	439
Sep-08	22	71	93	36	153	176	8	373
Oct-08	13	72	85	35	130	170	5	340
Nov-08	10	79	89	31	144	206	7	388
Dec-08	29	53	82	32	129	123	16	300
Jan-09	14	64	78	28	98	180	13	319
Feb-09	18	33	51	25	91	163	12	291
Mar-09	21	57	78	26	146	231	26	429
Apr-09	6	52	58	32	149	233	21	435
May-09	12	92	104	44	200	258	11	513
Jun-09	22	167	189	83	336	409	12	840
Jul-09	49	237	286	110	340	480	25	955
Aug-09	55	333	388	136	418	487	26	1067
Sep-09	37	285	322	106	376	426	18	926
Oct-09	43	221	264	99	289	487	24	899
Nov-09	18	143	161	70	247	386	28	731
Dec-09	27	129	156	61	233	486	21	801
Jan-10	31	143	174	71	224	482	34	811
Feb-10	30	186	216	96	199	468	26	789
Mar-10	22	252	274	116	318	613	40	1087
Apr-10	17	230	247	110	365	594	16	1085
May-10	34	250	284	135	409	572	12	1128

(Cordesman, Allison & Lemieux 2010)

VEDLEGG 10: KART OVER OPPRØRSINNFLYTELSE RUNDT KABUL

Ghazni province:

1. Ab Band*
2. Ajristan
3. Andar*
4. Jaghatu
5. Deh Yak*
6. Gelan*
7. Giro*
8. Ghazni City
9. Jaghuri
10. Khwaja Umari
11. Malistan
12. Moquer*
13. Nawah*
14. Nawur
15. Qarabagh*
16. Rashidan
17. Waghaz
18. Khogiyani
19. Zana Khan

Kabul province:

1. Bagrami*
2. Charasiyab*
3. Deh Sabz*
4. Farza
5. Guldara
6. Istalif
7. Kabul City
8. Kalakan
9. Khaki Jabbar
10. Mir Bacha Kot*
11. Musayi*
12. Paghman*
13. Qarabagh
14. Shakardara
15. Surobi*

Kapisa province:

1. Alasai*
2. Hisay-e Awali Kohistan
3. Hisay-e Duwumi Kohistan
4. Kohband*
5. Mahmoud Raqi
6. Nijrab*
7. Tagab*

Laghman province:

1. Alingar
2. Alishang*
3. Badpakh*
4. Dawlat Shah*
5. Mehtarlam
6. Qarghayi

Logar province:

1. Azra*
2. Baraki Barak*
3. Charkh*
4. Kharwar*
5. Khoshi
6. Mohammad Agha
7. Puli Alam

Parwan province:

1. Bagram
2. Charikar
3. Siyagerd*
4. Jabalussaraj
5. Koh-e Safi*
6. Salang
7. Sayedkhel*
8. Sheikh Ali
9. Shinwari*
10. Surkh Parsa

Wardak province:

1. Chak*
2. Dai Mirdad
3. Hisay-e Awali Behsud
4. Jagathu*
5. Jalrez*
6. Markazi Behsud
7. Maidan Shar
8. Nirkh*
9. Sayadabad*

* Insurgent dominated area

(International Crisis Group 2011)